

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVIII.

НЕДЕЉА 9. ЈУЛА 1900.

Број 29.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на попа године	3 . . . . .
За стране земље на годину	9 . . . . .

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Грађанству београдском.

Превисоким Указом Његовог Величанства Краља од 1. јула тек. год. постављен је за члана суда општине београдске г. *Андра Петровић*, ванредни секретар I класе министарства унутрашњих дела.

На збору грађана београдских држаном 28. Јуна тек. год. за избор два кмета за општину београдску изабрати су савршено већином гласова за кметове општине београдске г. г. *Коста Симић*, досадањи члан суда и *Михаило Ерковић*, досадањи кметовски помоћник.

Противу овога избора није дата у законом року ни усмена

ни писмена жалба, те је према томе пуноважан.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

Од суда општине београдске 7. јуна 1900 г АБр. 5949, 6049
Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
6. Јуна 1900 год.

Председавао председник општине г. Ант. Пантовић; присуствовали чланови суда: г. г. Стеван Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Ђ. Димитријевић, Мих. Јовановић, Мита Петровић, Сима Николић, Атанасије Петровић, Сп. Илић, Младен Николић, Дим. Тадић, Васа Николић, Иван Козлић, Ђорђе Н. Соколовић, Дамјан Стојковић, А. Н. Кремановић, К. Лазаревић, Јанаћ М. Јанковић, Н. Спасић, Мих. Михаиловић, Трифун Ђорђевић, Давид Були, Ђока Тошић

(СВРШЕТАК)

XI

По прочитању извештаја грађевинског одељења ГБр. 834 и прегледу скице регулационог плаца до барјак памије, који би се по молби Сулејмана Фалацића, оце, имао њему уступити,

ске државе. Einhard, у биографији Карла Великог, вели: „колико је у овом рату било битака и колико се крви пролило, сведочи опустела без становништва Панонија и престоница Хаганова, у којој од пустиша није остало ни трага од људског становаша. У тим бојевима изгибе све обарско племство, пропаде им сва слава и разграби се све благо, које је дуго вре мена тамо гомилано.“¹⁾

У овом фрушка-обарском рату учествовали су и Словени из Срема и околне, помажући Карлу Великом.

Обри су се распуштали на све стране. Многи одонце преко Тисе ка Бугарима а они који заосташе покорише се Карлу, пошто су му послали посланике, који му се у Ахену поклонише и признаше за господара њихове земље.²⁾ У опустелу Панонију насељише се опет Словени, који се над преосталим осветише за њихова прећашња тиранства, тако да су Обри тражили од Карла да се наслеле у горњој Панонији.³⁾ Победив Обре, освоји Карло

на коме намерава подићи извесну зграду, — одбор је одлучио,

да одборник г. Иван Козлић са општинским инжињером изађу на лице места та, прегледају и премере исти плац и по гледом на грађевински закон за вар. Београд општинске интересе и потребу молиоца Фалацића, да тачно обележе колико би од овога плаца требало уступити Фалацићу, па о томе да поднесу своје извешће са мишљењем шта се има радити са остатком овог регулационог плаца, ако не би било потребе да се цео уступи Фалацићу или то са других узрока не би било могућно.

XII

По прочитању молбе Јулке Грнчарске АБр. 4903. којом моли за помоћ у лекару и лековима — одбор је решио,

да се ова молба упути одбору за милостије на оцену и поступак.

XIII

По прочитању акта командира пожарне чете и извештаја општинског марвеног лекара АБр. 4657, да је општински кон „Лиско“ постао сипљив и за службу не употребљив, — одбор је решио,

Горњу и Доњу Панонију. Нема доказа да су Фрузи заузели и земљиште источно од Дунава, ма да је Пипин прошао са војском кроз Даљку.

Dr. Фрања Рачки, при набрајању обласи, које су Фрузи од Обара заузели, вели: „Из доње Паноније ласно су Франци преко Драве настравали у Сирмију, где су посели нека места; али да би били сав Срем освојили тешко ће тко доказати.“¹⁾

Да не би доказивали ово последње навешћемо речи самога Рачког, које је он исказао касније у својој расправи „Hrvatska prije XII veka“, где вели: Да је и Сријем од Франака освојен и држави пријужен био сведочи нам уз остало такођер име: Φράγγοντα, које је за онај придел остало и кашње код Грка, за тијем онђе град Francavilla, напокон наш назив Фрушка—Гора, за ону сремску гору.²⁾

Све освојене земље подели Карло у две пограничке грофије, у којима постави

1) Dr. Fr. Rački, Arkiv za por. jug., sv. IV. str. 270. (Нацрт југослов. пов. до IX столећа).

2) Rad LVI., ст. 197 — за назив „Фрушка Гора“ вели Смићиклас: Vojske najme franačke poliegav u Sremu uz Fruški goru valjda kroz više godina dok je ova gora po Franski mogla ime dobiti. Ovuda su redom uz Dunav mogle jošte stati stare rimske utvrde, pac su dobro došle, franačkoj vojski za prelaz preko Dunava u sreev rvačke zemlje (F. Smičiklas, Pov. Hrv., sv. I, str. 164.).

ИСТОРИЈА СРЕМА

НАПИСАО

МИХ. Ј. МИЛАДИКОВИЋ

(Овај је рад награђен са 400 дин., првом видовданском наградом Београдске Општине од 15. јуна 1899. год.)

Мото:

„Syrmien ist zwar der kleinste, aber der edelste, fruchtbarste und besste Theil des Königreiches“

Friedrich Wilhelm v. Taube

(НАСТАВАК)

Фрушки краљ Карло Велики (768—814) разори лонгобардско краљевство (774 год.), а 788 освоји Истру од Византије и збаци баварског војводу Тасила, па освоји Баварску и норичке Словене, који су били под Баварском.

Овим је дошао Карло до обарске границе и постао им сусед. Карло науми тада да и Обре покори својој власти, да би се отресао њихова несносна суседства.

Обарска је држава тада била доста ослабила и Карло удари на њу са војском (у којој је било и Словена) први пут 791 год., после осмогодишњег рата доворши (799 год.) потпуно освојење обар-

1) Einhard, Vita Karoli Magni. Издао Perk, Monumeta, Tome II., стр. 449

2) Annales Fuldaenses, Perte, Monumenta Germ; Tome I., стр. 400.

3) На овај начин су неки крајеви, као данашња Бачка, са свим опустели и остали без становника дуго времена те се за то и зваху „Аварска пустинја“.

да се општински коњ „Лиско“ као не употребљив за службу прода, и новац унесе у општинску касу.

XIV

Председник износи одбору на одобрење, решење суда БН. 1944, којом је издата посмртна плата поч. Живковића, бив. служитеља општинског у 65 динара његовој фамилији, — одбор је одобрио,

решење суда, по коме је издата једномесечна посмртна плата поч. Глиши Живковићу, бив. служитељу општинском.

XV

По прочитавању акта државне штампарије АБр. 4376 којим тражи повраћај трошаринске таксе на увезени угљ у 82·20 динара за државну потребу као и по прочитавању извештаја управе општинске трошарине АБр. 4852, — одбор је решио,

да се државној штампарији врати из општинске касе наплаћених 82·20 дин. на име трошаринске таксе за увезени угљ, пошто су државна надлештва ослобођена плаћања трошаринске таксе.

XVI

Председник износи одбору на решење, извештај грађевинског одељења ГБр. 2986 о извршеном премеру палилулске пијаце и мишљење да би требало умолити г. министра грађевина, да измене регулациони план у томе, да се новопрјектована улица преко палилулске пијаце не просеца, пошто би се тим просецањем улице сувише смањио простор пијаце а поред тога, општина би имала велике издатке да чини да откупљивање земљишта и зграда, преко којих би та улица имала да прође, а међу тим, сама та улица није од потребе за саобраћај на овом крају вароши.

По прочитавању овога, одбор је решио, да се умоли г. министар грађевина, да измене регулациони план, те да се новопрјектована улица преко палилулске пијаце не просеца као непотребна.

XVII

По прочитавању молбе Влад. Лазковића и осталих, становника Сремске улице, АБр. 4375, којом моле, да им се њихова улица регулише,

два погранична грофа (Markgrafen, comites). Грофу источне покрајине (Ostland) потчини источне крајеве (Ostmark) међу Рабом и Трауном, а затим и Панонију до Драве. Међутим Корушку, Истру, Далматију и Посавље (са Сремом), преда на управу Фријулском грофу Ериху.

Тако дакле, Срем дође под врховну власт Карлова васала, грофа Фријулског Ериха, док је иначе за све време фрушке владе имао самоуправу и своје словенске кнезове, који су признали врховну власт грофа Ериха, а преко њега и Карлову власт. У ово, дакле, време област, која је у XIII веку назvana Славонијом, са Хрватском и Сремом први пут су спојене и учињене административном целином (као што су данас).

За време Сеобе Народа и за владе Хуна и Обара било је готово са свим нестало у Срему Хришћанства, које се у њему било тако рано развило. За време фрушке власти опет је у Срему повраћено Хришћанство, разуме се католичког обреда, које поста државном вером. У првом погледу Срем је дошао тада под власт салцбуршког епископа.¹⁾

¹⁾ Dr. Franz Krones. Handbuch der Geschichte Oesterreichs св. I., стр. 283.

нивелише и калдрмише, као и по прочитавању извештаја грађевинског одељења АБр. 4592, — одбор је одлучио,

прима се у начелу предлог грађевинског одбора за регулисање ове улице што ће се извршити код општина у финансијском погледу буде за то у могућности, а да се решавање о експроприсању имања г. Живковића у тој улици одложи, докле процениоци, који су изабрани од стране првостепеног суда, не донесу своју одлуку по овој ствари како би се знало, да ли ће се само земљиште г. Живковића експропријати у овој улици или и зграде на истоме земљишту, што да се у своје време понова изнесе одбору на решење.

XVIII

По прочитавању молбе Анке жене поч. Василија Марковића бив. служитеља општинског АБр. 4739 да јој се изда из општинске касе, једномесечна посмртна плата њеног поч. мужа Василија, — одбор је решио,

да се молитељици изда из општинске касе а из партије буџетске из које је и за живота плату примао једномесечна посмртна плата њеног поч. мужа Василија Марковића, бив. служитеља општинског, с тим, да се његово место за месец дана од смрти не попуњава.

XIX

Председник износи одбору на одобрење предлог, да се у будућем, свима општинским служитељима, у случају њихове смрти, издаје из општинске касе једно месечна посмртна плата, а да се њихово место за тај месец непопуњава другим служитељима како се буџетом одобрена сума на плате не би прекорачила. Овај предлог оснива на законодавном решењу од 24. фебруара 1859. год. (збор XII стр. 62), које је и данас у важности и по коме свима члановима и осталим пероводним лицима београдске општине издаје се једномесечна посмртна плата из буџетске партије из које су и за живота плату примали, а дана место не попуњава се за месец дана од њихове смрти.

По саслушању тога предлога, — одбор је решио,

да се у будућем свима општинским служитељима, који се у служби општин-

И ако су Фрузи 799. год. покорили свим Обре, ипак су се они 802. год. дигли на оружје, али су у брзо савладани тако, да се више никако нису могли подићи.

Као што смо поменули, Словени су у Фрушкој, дакле и у Срему, живели само управно под својим (словенским) кнезовима, а над овима је у име царско вршио власт војвода Фријулски, како у миру тако и у рату.

Кад су Фрузи освојили Срем, они су га у брзо, као што су то свуда у ново освојеним областима, чинили, колонизовали германским становништвом.¹⁾

Ово колонизовање било је доста знатно, јер и када је већ нестало фрушке власти у Срему, било је још трагова фрушке културе. Фрузи су одмах по доласку основали (као што и само име казује) град „Francovilla“,²⁾ који је лежао на месту где је данас сремско место Манђелос. Осем Франковиле на месту римског Таурунума јавља се Фрушка Malevilia. Осем Сирмије на месту, где је данас Вуковар, беше још у римско време „Ulcōamne tūtatio“, па се ово место, због свога важ-

која налазе у случају њихове смрти, издаје из општинске касе, једномесечна посмртна њихова плата из буџетске партије из које су и за живота плату примали а да се за тај месец, место умрлог служитеља не попуњава.

XX

Председник износи одбору на решење молбу Велимира Јовановића, финансa општинске трошарине, којом моли да му се одобри шест недеља дана одсуства од дужности због болести и лечења у бањи.

По прочитавању те молбе АБр. 4929, — одбор је решио,

одобрава се Велимиру Јовановићу, финанси општинске трошарине, на основу лекарске сведоцбе тридесет дана одсуства од дужности, ради лечења у бањи, које ће му се рачунати од дана када га буде употребио.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

14. јуна 1900. год.

Председавао председник општине београдске г. Авт. Пантовић. Присуствовали чланови суда: г. г. Стеван Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г. г. Штрбина, Ђ. Димитријевић, Петар Новаковић, Миланко Стефановић, Сп. Илић, Данијел Стојковић, Атанасије Петровић, Младен Николић, Дим. Тадић, Васа Николић, Трифун Ђорђевић, Ђока Тошић, Стојан Пајкић, В. Соколовић, Богоје Јовановић, Јанко М. Јанковић, Мих. Михаиловић, Јов. Петровић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане 6. Јуна тек. год. и примљен без измене.

II

Председник извештава одбор, да је још у 1889. год. одбор у свечаној својој седници држаној те године на Видов-дан, а да би се и од своје стране престоница Српске Краљевине одужила сенима својих славних предака, који у витешкој битци на Косову пољу падоше за веру и слободу отаџбине, као и да би успомена на 15. Јуни 1389. била што јача код свију будућих нараштаја, — одлучио, да се из благајне општинске сваке године издаје по 600 дин. на награду два најбоља задатка, која из историје нашега народа израде ђаци физолошко-историског факултета

нога положаја на Дунаву, непрестано одржalo. Осем ова поменута четири града било је, без сумње, за време Фруга још које место у Срему, па и ако нам се не помињу у споменицима из овога доба, она су пропала већином додније, особито за време турских зулума.

Планину сремску, која се за време Римљана звала Mons Almus, звали су Византинци Φραγγοχωριον (Frankochorion) без сумње због дужег бављења фрушке војске у овоме крају. После се назив франкохорион пренео и на сав Срем, који су у ово доба тако називали. Ма да се назив Φραγγοχωριον налази у византинских писаца тек из XII века (н. пр. код Никете Хониата, арабљан. географа Едризита и других), ипак је ово име, по мишљењу многих научника, постало још у IX веку.¹⁾

За словенски назив „Фрушка Гора“ (који је назив постао по Фрузима) мисли се, да је постао у исто доба кад „Φραγγοχωριον“, дакле у IX столећу.

¹⁾ Hermenegild Jireček, Oesterreichisch. Geschichte. Tome II., стр. 129. — Dūmmeli, Ueber die südöstl. Marken (Archiv für Kunde.. tome X., стр. 15). Safarik, Geschichte der südslav. Sit. III., стр. 13.

— Czörnig, Fethnografie Fh. II стр. 39. — Rački, Odlomski стр. 23. — Шпрунер на свом атласу Европе за Карла Великог помиње такође „Francochorion“ и други.

Велике Школе у Београду, да задатке сваке године расписује и награде досуђује Академски Савет Велике Школе а имена писаца и награде да се објављују у свечаним седницама општинског одбора на Видов-дан сваке године.

Сходно тој одборској одлуци одбор је општински у општ. буџет сваке године од тада стављао потребну суму на ту цељ, па је то учињено и за ову годину.

Према томе требала би се у наведеној цељи и сутра држати свечана одборска седница. Али да би се знало, да ли је Академском Савету Велике Школе поднесен темат на оцену за општинску награду о Видову дану ове године, те према томе управљало односно сазива ове свечане седнице, обратио се је Управи Велике Школе за извештај о томе и она га је актом својим од 13. јуна тек. год. № 1621 известила, да није поднесен ни један темат за општинску награду о Видову дану ове године.

Са наведеног смагра, да није потребно на Видов дан сазивати свечану одборску седницу, кад расписан темат нико није израдио, те се у тој седници не би имало шта решавати а одбор ће са општ. часнинштвом и иначе помену изгинулих бораца, који ће бити у Саборној цркви корпоративно присуствовати, о чему су г. г. одборници и писмом већ извешћени.

По саслушању тога и по прочитању извештаја Управе Велике Школе АБр. 5207, — одбор је примио к знању,

овај извештај председника и Управе Велике Школе.

III

По прочитању акта Управе града Београда и њених одељака АБр. 4992, 5057, 5124, 5196, 5277, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио,

да су доброг владања а сиротног имовног стања Зујица жена Цветка Лозановића, зидара, Влајко, Савић месар; да су му непознати: Велимир Ђорђевић, бив. дјурниста мин. војног, Тимотије Недић крајач, Наталија жена Владимира Недељковића, овд. калфе терзиског, Станко Окановић и Милош Радаковић коцкари.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе Јелке Ж. Јанковић и Милоша В. Вељко-

Да би своју власт боље утврдили и рашерили на штету самосталности и живота словенскога, Фрузи су се, као и Византијани на Балканском полуострву, служили и Хришћанством.¹⁾ Фрузи су често поступали нечовечно према Словенима, нарочито с тога, што је међу Словенима било много, који нису били још примили хришћанску веру. Има једна белешка код Константина Порфирогенита, по којој би Фрузи чак и словенску одојчад исима бацили. Овакво поступање на послетку изазве отпор код Словена.

Људевит, Кнез Посавске Паноније, коме се власт простирала од корушко-крањских граница па све до Дунава, дигне се 819. године противу Фруга на оружје.

Фрушка војска, која је из Италије дошла под војводом Кадолахом, буде од Људевит потучена. У исто време пријуже се Људевиту и суседна племена Браницевци и Тимочани, који су били у ово време збацили бугарску власт и ставили се под заштиту фрушког цара Људвика. Фрузи са својим савезницима дигну на Људевита нову војску, али их опет

вића, проф. гим. Краља Александра, којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 2169, 2187, — одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

V

По прочитању извештаја економног одељења АБр 5068, — о држаној лицитацији за издавање под закуп траве за кошење на општинским — регулационог фонда — земљиштима званим код бивше „сака чесме“, код бив. „мале чесме“ на црквеном плазу у улици Цара Душана и на земљишту на дунавској обали од градског реона па до земљишта уступљеног друштву за уређење и унапређење варошко дунавског краја, — одбор је решио,

да се држи понова лицитација за издавање под закуп само траве за кошење на земљишту на дунавској обали од градског реона па до земљишта уступљено друштву за уређење и унапређење варошко дунавског краја, а да се за издавање под закуп траве за кошење на осталим овде поменутим земљиштима, не држи више лицитација, већ, да траву на тим земљиштима општина са својим људма покоси и исте плацеве очистити.

VI

По прочитању извештаја суда АБр. 5165, односно истека рока службовања чланова суда г. г. Стевана Ивковића и Кости Симића и кметовских помоћника г. г. Јована Антонијевића и Михаила Ерковића, — одбор је решио,

да се за избор два кмета за општину београдску на место кметовских помоћника г. г. Јов. Антонијевића и Михаила Ерковића, којима истиче рок службовања сазове општински збор на дан двадесет осмог јуна ове год. За чланове бирачког одбора пријадују се председнику збора одборници г. г. Мих. Штрбић и Јанаћко М. Јанковић, а њима за заменика одборнички заменик г. Пера Новаковић; да општински суд уради даље шта се према закону има урадити за извршење овога решења.

Људевит потуче, ма да је при овим сукобима и он имао знатних губитака.

Сада Фрузи подигну три велике војске и две су године узастопице (820 и 821) пустошили Људевитову земљу. Најзад Људевит подлегне јачој сили (822. год.) и побегне из Сиска преко границе ка Србима.

По Људевитову бегству заузму Фрузи његову земљу, а Браницевци тада опет измоле фрушку заштиту. На царском сабору од 822. год. помињу се и браницевски посланици, док су се Тимочани тада опет покорили бугарској власти.¹⁾

Тако се на средњем Дунаву сретоше фрушка и бугарска држава, те се на тај начин стави у изглед и сукоб између њих. И доиста, услед неучвршеног стања обеју ових држава на самој граници, почеше се брзо развијати непријатељски односи. Непосредан повод овим непријатељствима дадоше нарочито Браницевци, који су се, као што смо поменули, одметнули од бугарске власти и ставили се под заштиту фрушког цара.²⁾

¹⁾ Ј. Ковачевић и Ј. Јовановић, Ист. II., стр. 31.

²⁾ Поред Браницевца, помиње се, да су се одметнули и Бодрићи, који су становали на исток од Срема, у Дачкој, залазећи и на југ у Браницево Каски, Аркви IV., стр. 276.

VII

По прочитању акта члана суда г. Кости Симића АБр. 4046, којим тражи да му се исплати припадајућа му тантијема управнику општ. трошарине за време док је овога по наредби суда заступао као и по прочитању извештаја месне контроле АБр. 4687, по истом предмету — одбор је изјавио г. Симићу захвалност на ревносном раду док је заступао управника трошарине, решио,

да се, Кости Симићу, члану суда исплати тантијема која управнику трошарине припада за време док је истога г. Симић заступао. И то за новембар и децембар 1899. седам стотина двадесет и три динара и деведесет и четири паре, из вишке трошаринског прихода за ову годину по одобрењу Господина Министра финансија, а за јануар, фебруар, март и април 1900. год хиљаду сто шесет и два динара и осам паре динарских из дотичне буџетске партије (бр. 25.) трошаринског буџета за ову годину.

VIII

По прочитању предлога управе водовода АБр. 4611 односно оправке и набавке водомера, као и по прочитању извештаја књиговодства по истом предмету, — одбор је решио,

узвија се овај предлог управе водовода односно оправке неисправних и набавке нових водомера и одобрава се на ту цељ кредит од десет хиљада динара, а из вишке прихода трошаринског за ову годину, пошто се за то изиште надлежно одобрење Господина министра финансија.

IX

Председник износи одбору на решење молбу Рахеле М. Леви удове, овд., којом тражи, да јој се врати 66,20 дин. колико јој је наплаћено на име општ. трошарине на један надгробни споменик.

По прочитању те молбе АБр. 5070 и извештаја управе општ. трошарине АБр. 5144, — одбор је решио,

да се Рахели М. Леви врати шесет и шест динара и двадесет паре дин. наплаћене општ. трошарине на један надгробни

Бугари почну све више да узнемирају браницевску границу, тражећи од фрушког цара, да се између њих и царевине одреди тачно граница. Бугарски хан Мортаг (*Μούτραγης*) или Омортаг (код Ајнхарда „*Rex Bulgariorum Omortag*“) славоје у тој намери у три маха посланство фрушком цару (год. 824, 825 и 826), али сва три бугарска посланства нису постигла успеха.¹⁾

Тада Мортаг дигне војску прво на Браницевце, који, ма да су били доста снажни, ипак не могаše одолети бугарској војсци, те оставише Фруге и признаше бугарску власт. То је било 827. године. Те исте године, како вели Ајнхард, „*Bulgari quoque Slavos in Pannonia sedentes missis per Dravum navali exercitu, ferro et igni vastaverunt, et expulsis eorum ducibus, Bulgaricos super eos rectores constituerunt.*“²⁾ (т. ј. Бугари пошавши са војском на лађама уз Драву,³⁾ мачем и огњем пусто-

¹⁾ Олширије о овим посланствима прича сувремени летописац Ајнхард: *Rex Bulgariorum Omortag velut pacis facienda gratia legatos ad imperatorem cum litteris misit, quos ille cum audivisset, ac litteras, quae adlatae fuerant, legisset... итд.* за све три поменуте године (Einhardi Annales, Pertz, Script. I., за 824, 825 и 826. г.).

²⁾ Einhardi Annales, под. гол. 827. (Pertz, Script. Germ. I.)

³⁾ Што Dr. Fr. Rački вели, да је „verovatno, da je ljetopisac Savu zamenio Dravom“ мислимо, да нема места овој његовој комбинацији (в. Rad LVI. стр. 113).

споменик по приложеној декларацији увоза бр. 6883 II од 23. маја тек. год. а по одбитку пет од сто државног процента.

X

По прочитању молбе Анке К. Петровић овд. ГБр. 790 којом моли суд или да откупи њен плац који постоји у Срачнића бана улици или да јој уступи плац регулационог фонда, који постоји на углу те и Јубиљске улице; као и по прочитању извештаја грађевинског одељења АБр. 4921, — одбор је решио,

пошто општини не потребује плац молитељке нити за откупе истог има буџетске могућности, то да се овај предмет упути грађевинском одбру за варош Београд, да изврши процену овог плаца регулационог фонда који молитељка тражи, да јој се уступи, па по том, да се овај предмет изнесе одбору поново на решење односно уступања јој истог.

XI

По прочитању извештаја општинског књижевства АБр. 4918, да су општински рачуни за 1899. год. закључени, — одбор је решио, да општинске рачуне за 1899. год. прегледају одборници г. г. Мита Петровић, Михајло Јовановић и Димитрије Тадић и о нађеном стању истих поднесу одбору извештај.

ВЛАГОДАРНОСТ

Г. Алекса Биба, трговац и Јубинко књижевник, изволели су поклонити школском одбору града Београда две стотине четрдесет (240) комада књига, да се поклоне о годишњим испитима заслужним ћацима народних школа у Београду.

На овоме поклону, школски одбор им свесрдно благодари.

5. јула 1900. год.
у Београду.

Заступа председ. шк. одбора
члан суда,

Стеван Ивковић

Деловоћа,
К. Т. Андријашевић

шили су Словене, који су живели у Панонији, и растеравши њихове поглаваре, поставили су им бугарске поглавице).

Кривица за овај фрушки пораз приписivala се грофу Балдериху, с тога га цар због немарности у одбрани поверио му области, свргне са те части и повери војску своме најстаријем сину Јулавиту млађем, који одмах друге године (828) поврати Панонију осим Срема, који остале под бугарском влашћу.¹⁾

(Наставиће се)

Грађанству београдском.

Ради бржег изналачења, у случајевима пожара, хидраната варошког водовода, постављени су на варошким зградама знаци, који показују страну и даљину, на којој се ови хидранти налазе.

Пожарна чета представила је суду овоме, да поједини грађани не пазе на те водоводне знаке, већ исте, приликом кречења и оправке својих зграда, закречавају и замазују, услед чега би се хидранти за случај пожара врло тешко могли пронаћи, што би могло повући за собом врло тешке последице.

Да свега тога не би било, суд општине београдске овим позива београдско грађанство, да ове водоводне знаке, који се на њиховим зградама налазе, од креча и мрља очисте и у будуће приликом кречења и оправке својих зграда пазе и не закречавају их и замазају, како општински суд не би био у противном принуђен, да томе стаје на пут, примењујући надлежним путем законске прописе, којима се забрањује свака она радња грађанства, којом се иде противу јавне безбедности њихове.

Од суда општине београдске 25. Јуна 1900 године АБр. 5526 у Београду.

О Г Л А С

За израду пута преко топчидерског брда поред Вајфертове пиваре држаће грађевинско одељење општине београдске у своме локалу (Чарапићева улица бр. 15) јавну усмену лицитацију на дан 10. јула о. г. од 9—12 часова пре подне.

Предрачунска цена за овај посао је 67000 динара, а кауција у 7000 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима, или у интабулацији.

Позивају се предузимачи да дођу на лицитацију.

Из канцеларије грађевинског одељења општине београдске 3. јула 1900 године ГБр. 1159 у Београду.

О Г Л А С

Према одобрењу Г. Министра Грађевина од 1. јула о. г. ГБ. 5098 држаће грађевинско одељење општине београдске јавну усмену лицитацију на дан 12. јула о. г. од 9—12 часова пре подне **за насилање и уређење пута**, који води од Сарајевске улице ка прелазу железничком и железничким магацинima на савској обали.

Предрачунска је цена за овај посао 8160.85 динара, а кауција у 900 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима или у интабулацији.

Позивају се предузимачи да дођу на лицитацију.

Из канцеларије грађевинског одељења општине београдске 7. јула, 1900. год. ГБр. 1163 у Београду.

О Г Л А С

Општини београдској потребна је једна зграда за смештај извесних одељења грађанске школе.

Иста треба да је на средокраји врачарског и палилулског кварта а да се састоји из четири одељења за ученице и два мања за канцеларију и смештај школских ствари.

Позивају се сви они, који имају такве зграде у том крају, а ради су да их под закуп издаду, да се обрате општинском суду најдаље до 20. ов. м. са понудама, у којима имају изложити све услове закупа.

Закуп би имао почети од 15. августа тек. год.

Од суда општине београдске 7. јула 1900. г. АБр. 2492 Београд.

О Б Ј А В А

Општини београдској потребно је **2760 кубних метара мешовитих дрва прве врсте**, за огрев основних школа и осталих општинских одељења за 1900—1901 годину.

Набавка горње количине дрва извршиће се путем оферталне лицитације.

Рок подношењу оферата је до 10. Августа тек. год. до 12 сати пре подне закључно.

Кауција је 1200 динара у готову или у срп. држ. хартијама од вредности.

Близи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског, сваког радног дана за време канцелариско.

Од стране суда општине београдске 13. Јуна 1900 год. АБр. 5027 у Београду.

О Б Ј А В А

Као пропле тако и ове године општина **јагодинска** држаће тродневни **панаћур** у овој вароши о **Пантелијеву-дне 27, 28 и 29** јула ове године.

Ово се објављује свакоме ради знања.

Од суда општине јагодинске 4. јула 1900 год. Бр. 5017. Јагодина.

1) Dr. Konst Jos. Jireček вели: Само Срем у углу између Саве и ушћа Драве (Jediné Srem v základní mezi ústom Sávy a Drávy, kao i источна Угарска остало је под бугарском влашћу до доласка Угара (Dějiny Hároda Bulgarákého, стр. 119; у немачком преводу стр. 147). — Ј. Ковачевић и Ј. Јовановић вели: На основу тога, што се доцније Срем налази под Бугарском, усвојено је од давна у писацама да је под њом остао већ од овога рата 827 године (Ист. св. II., стр. 32).

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVIII.

НЕДЕЉА 9. ЈУЛА 1900.

Број 30.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРОДУ СРПСКОМ.

Знајући да је давнашња жеља Мога народа да се оженим, Ја сам се решио да се тој жељи народној одазовем, јер сматрам да Ми је дужност да оном народу, који је, и свима Мојим прецима и Мени, дао толико лепих и сјајних доказа љубави и оданости овим чином осигурам будућност дајући му сталност у Династији. Тој дужности према народу, Ја се у толико радије одазивам што, чинећи овај важан корак у Мом животу, у исто време следујем и осећајима својим узимајући жену, која ће Ми ујамчiti срећу, мир и задовољство у кући.

Србија је у кратком времену свога државнога живота издржала многе трзвавице и прошла кроз разне тешке борбе, које су је јако изнуриле. Она је, тако рећи, тек у последње време почела да се опоравља и Ја се, у име Бога, уздам да ће се она ускоро и потпуно опоравити, ако се буде трајно и стално развијала правцем којим се упутила од онога дана када се Мој народ, следујући Моме позиву, сложио и збраталио. А Ја ћу чинити све да Своме народу, сложним животом у кући, примером претходим.

Наша Династија изникла је из народа и у томе је факту њена дика и њена моћ. Народ српски, који има у себи толико мушких врлина да је сам, својом сопственом снагом и у најнеповољнијим околностима, умео себи створити државу, уредити је, појачати, увећати и водити путем напретка — тај народ мора изазивати поштовање у свију и свакога. С тога Ја сматрам да имам права да пре свега у томе народу себи тражим друга, који ће ми срећу обезбедити. То право Моје у толико је несумњивије што се данас политика владалаца и држава не управља више по сродничким везама, него по интересима народа. А Ја сам уверен да сав Мој мили народ на првом месту жели да му Краљ буде сретан и задовољан и да Краљица вазда буде веран и искрен друг Краљев те да му љубављу и оданошћу својом вазда даје нове воље и нове снаге да свом силом послужи Србији и милом народу Свом.

Уз име неумрлога творца данашње Србије, Милоша Великога, вазда ће остати у народу име његове верне супруге Књагиње Љубице, која је била жена из народа па ипак тако достојна прва Књагиња српска.

Милош Велики често је говорио: „Народе снаго моја.“ Тако су и сви Моји преци говорили, тако и Ја велим: Моја је снага у Моме народу. И за Мене и Моју земљу велика је срећа што сам у Моме народу, у тој снази Мога Дома и Србије, себи могао наћи жену која је достојна да буде Краљица Србије и која ће као таква вазда вољно делити судбину Моју и Мога народа. Та је жена унука онога человека који је био један од главних помагача Милоша Великог при стварању данашње Србије, а то је:

Г-ђа Драга ћерка покојног г. Панте и г-ђе Анђе Луњевиће.

Ја Вам објављујем да сам се данас с њоме верио и заветујем се да ћу тиме, што сам себи осигурао срећу Свога живота, помоћу Божјом са највећом вољом и одушевљењем неуморно радити на снажењу и на срећи Моје миле Отаџбине.

Грађанству београдском.

Ради бржег изналажења, у случајевима пожара, хидраната варошког водовода, постављени су на варошким зградама знаци, који показују страну и даљину, на којој се ови хидранти налазе.

Пожарна чета представила је суду овоме, да поједини грађани не пазе на те водоводне знаке, већ исте, приликом кречења и оправке својих зграда, закречавају и замазују, услед чега би се хидранти за случај пожара врло тешко могли пронаћи, што би могло повући за собом врло тешке последице.

Да свега тога не би било, суд општине београдске овим позива београдско грађанство, да ове водоводне знаке, који се на њиховим зградама налазе, од креча и мрља очисте и у будуће приликом кречења и оправке својих зграда пазе и не закречавају их и замазају, како општински суд не би био у противном принуђен, да томе стаје на пут, примењујући надлежним путем законске прописе, којима се забрањује свака она радња грађанства, којом се иде противу јавне безбедности њихове.

Од суда општине београдске 25. Јуна 1900 године АБр. 5526 у Београду.

О Г Л А С

За израду пута преко топчидерског брда поред Вајфертове пиваре држаће грађевинско одељење општине београдске у своме локалу (Чарапићева улица бр. 15) јавну усмену лицитацију на дан 10. јула о. г. од 9—12 часова пре подне.

Предрачунска цена за овај посао је 67000 динара, а кауција у 7000 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима, или у интабулацији.

Позивају се предузимачи да дођу на лицитацију.

Из канцеларије грађевинског одељења општине београдске 3. јула 1900 године ГБр. 1159 у Београду.

О Г Л А С

Према одобрењу Г. Министра Грађевина од 1. јула о. г. ГБ. 5098 држаће грађевинско одељење општине београдске јавну усмену лицитацију на дан 12. јула о. г. од 9—12 часова пре подне **за насилање и уређење пута**, који води од Сајловске улице ка прелазу железничком и железничким магацинima на савској обали.

Предрачунска је цена за овај посао 8160.85 динара, а кауција у 900 динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима или у интабулацији.

Позивају се предузимачи да дођу на лицитацију.

Из канцеларије грађевинског одељења општине београдске 7. јула, 1900. год. ГБр. 1163 у Београду.

О Г Л А С

Општини београдској потребна је једна зграда за смештај извесних одељења грађанске школе.

Иста треба да је на средокраји врачарског и палилулског кварта а да се састоји из четири одељења за ученице и два мања за канцеларију и смештај школских ствари.

Позивају се сви они, који имају такве зграде у том крају, а ради су да их под закуп издаду, да се обрате општинском суду најдаље до 20. ов. м. са понудама, у којима имају изложити све услове закупа.

Закуп би имао почети од 15. августа тек. год.

Од суда општине београдске 7. јула 1900. г. АБр. 2492 Београд.

О Б Ј А В А

Општини београдској потребно је **2760 кубних метара мешовитих дрва прве врсте**, за огрев основних школа и осталих општинских одељења за 1900—1901 годину.

Набавка горње количине дрва извршиће се путем оферталне лицитације.

Рок подношењу оферата је до 10. Августа тек. год. до 12 сати пре подне за кључно.

Кауција је 1200 динара у готову или у срп. држ. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског, сваког радног дана за време канцелариско.

Од стране суда општине београдске 13. Јуна 1900 год. АБр. 5027 у Београду.

Н А Р Е Д Б А

Примећено је да публика која се служи трамвајима не слуша опомену кондуктера кад су кола пуна, да више у њима нема места, него се и преко тога силом пењу у кола и стоје споља на степеницима па чак и на задњим тампонима од кола.

Како се тиме отежава редован саобраћај и публика излаже личној опасности

за своју сигурност — то Управа града Београда на основу §. 326. крив. зак. овом наредбом опомиње београдску публику: да забрањено је пести се у кола трамвајска кад су она пуна и да никако није дозвољено стајати на степеницима и на задњим тампонима од кола.

Ко буде и преко ове опомене противно поступио, казниће се по наведеном пропису закона.

Из Управе града Београда 17. маја 1900 год. Бр. 11.079 у Београду.

О Б Ј А В А

На основу наредбе управе града Београда Л.М. 633 од 11. Маја тек. год. Суд ово општински изештава грађанство да ће од 21. Маја тек. год. почети **каламљење** **како мале деце која нису никако каламљена, тако и одраслих лица** која нису за 7 и више година каламљена. Каламљење ће се вршити на два места у згради „Црвеног Креста“ и у локалу кварта Врачарског сваке недеље од 3 па до 6 часова по подне.

Позива се грађанство да се горње наредбе строго придржава, у противном сваки ће бити кажњен.

Од суда општине београдске 16. маја 1900. г. Л.М. 656.

О Б Ј А В А

На основу одобрења г. министра народне привреде обавиће се овди у селу Јасици не далеко од Крупевца, **тродневни панаћур 13, 14 и 15 Јула** ове год.

На овоме панаћуру продаваће се поред марве — стоке, још и сви домаћи ово-земаљ. производи законом одобрени.

Ово се доставља трговачком сталежу, ради знања и управљања,

Из канцеларије суда опш. Јасичке 3 јуна 1900. год. Бр. 1160.

О Г Л А С

На основу одобрења Господина Министра Народне привреде од 7. маја ове год. Т.Б.р 2069. као сваке тако и ове године држаће се у варошици Крупњу **тродневни марвени панаћур у дане 27, 28 и 29 Јула**, на коме ће се поред стоке продавати и сви ово-земаљски производи, а од страних само они који су законом дозвољени.

Ово се саопштава свима којих се тиче ради знања.

Од Суда општине Крупањске 1 Јуна 1900. год. Л.М. 1381 у Крупњу.

О Б Ј А В А

Као прошле тако и ове године општина **јагодинска** држаће тродневни **панаћур** у овој вароши о **Пантелијеву-дне 27, 28 и 29 јула** ове године.

Ово се објављује свакоме ради знања.

Од суда општине јагодинске 4. јула 1900 год. Бр. 5017. Јагодина.